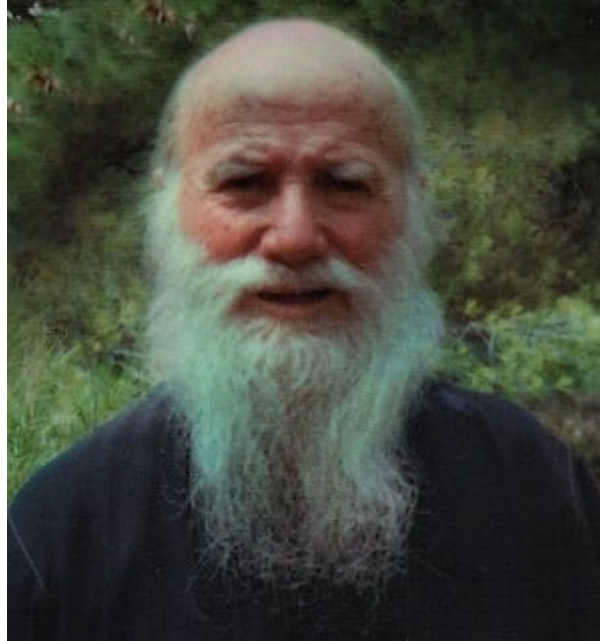
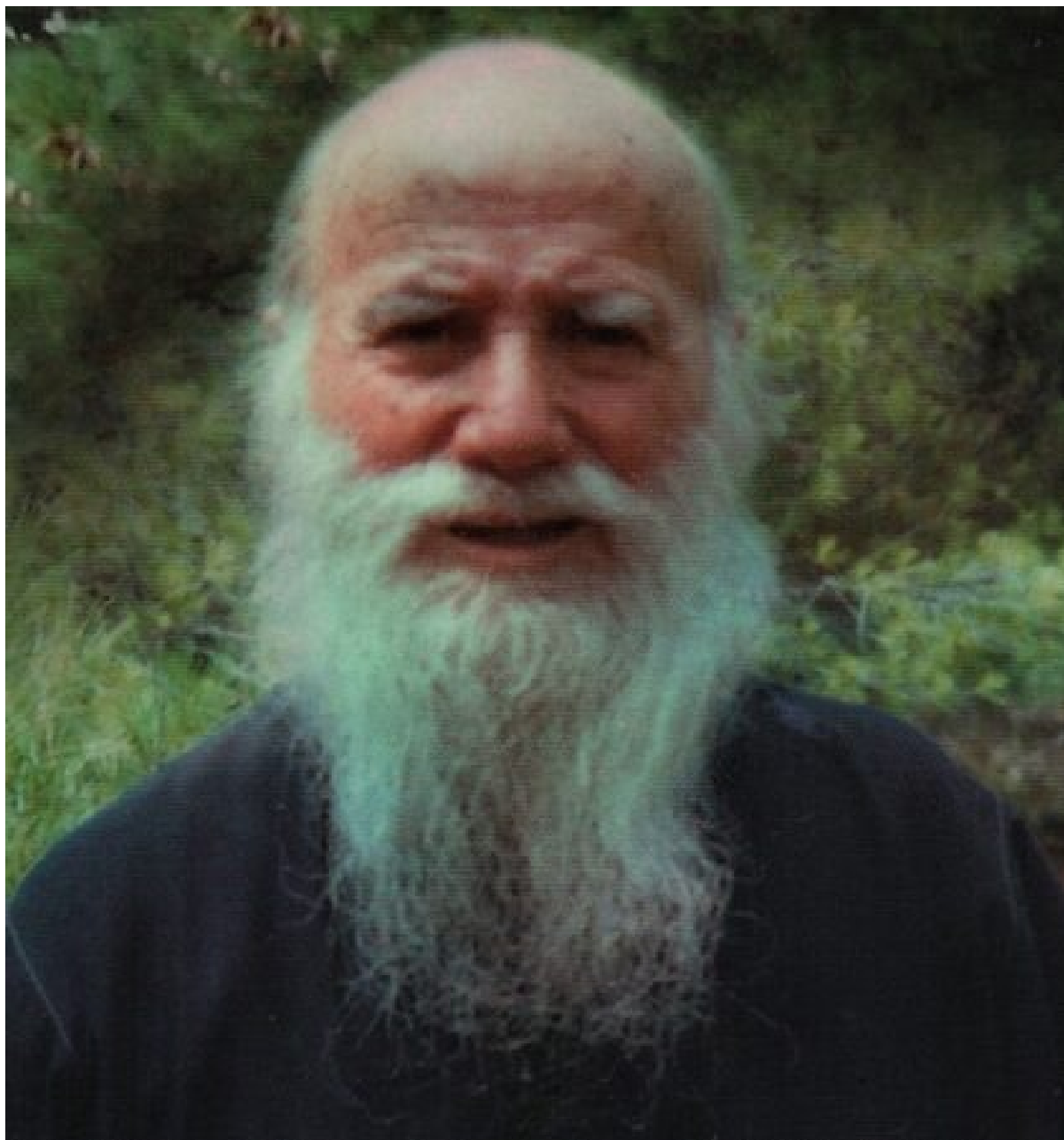

18 Μαΐου 2021

Γέροντας Ανανίας: Πώς ο όσιος Πορφύριος έσωσε τον νεαρό μελαγχολικό ποιητή; (†Αρχιμανδρίτης Ανανίας Κουστένης)

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Όσιος Πορφύριος (1906-1991).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

[Αναφέρει ο μακαριστός Γέροντας π. Ανανίας]: Άμα ήταν κανένας πολύ μελαγχολικός [ο όσιος Πορφύριος του έλεγε]:

- Σ' αρέσουν τα ποιήματα, παιδί μου; Πάμε στο δάσος, στα πεύκα, να κάνουμε μια βόλτα. Να δούμε το δάσος, να δούμε όλα τα ωραία της γης.

Αφού ο Θεός «τα εποίησεν όλα τα ωραία της γης, και θέρος και έαρ», που λέει ο προφήτης Δαβίδ. Κι εκεί που ήτανε με τον νεαρό, που ήτανε μελαγχολικός και ο οποίος είχε φοβερό ορθολογισμό και δεν μπορούσε να πιστέψει, του λέει:

- Ο Χριστός, παιδί μου, δίπλα σου είναι, εσύ Τον γυρεύεις, αλλά έχεις φοβερό ορθολογισμό και δεν Τον αφήνεις να μπει».

Άκου, τώρα, τι του είπε! Δεν το κατάλαβε. Αφού το 'πε αυτό, ισχύει.

- Αλλά πού θα πάει»; του λέει. Γύρω-γύρω σε φέρνει. Γύρω-γύρω σε φέρνει!

«Ιδού έστηκα επί την θύραν και κρούω», 3 κεφάλαιο της Αποκαλύψεως.

- Γύρω-γύρω σε φέρνει!

Βγήκαν εκεί, είπανε διάφορα, και του λέει ο Γέροντας:

- Άκου, τώρα, μωρέ! Να σου πω και κάτι ωραία ποιήματα, ξεχασμένα. Τώρα μου 'ρθαν». και του 'πε, του 'πε, του 'πε....

Ο άλλος άλλος κοίταζε.

- Πού τα βρήκες, Γέροντα, αυτά;

- Εγώ δεν τα βρήκα. Εσύ τα 'χες κλειδώσει σ' ένα τραπεζάκι χρόνια σ' ένα συρτάρι, και τα έχεις ξεχάσει. Γιατί έπεσες στη μελαγχολία και βρήκες δουλειά να κάνεις. Αυτά δικά σου είναι βρε. Εκεί γράφεις στην πρώτη σελίδα, στο άλλο...».

Ο Γέροντας τα έβλεπε μπροστά του, σαν τηλεόραση. Και καλύτερα, ακόμα. Αυτά. Και τι έκανε; Άρχισε και έκλαιγε ο άλλος. Σου λέει... «Του τα 'πε όλα απ' έξω τα ποιήματα»!

- Υπάρχει και Θεούλης, παιδί μου. Ο Χριστός, ο αφέντης. Ο αφέντης ο Χριστός, του λέει. Ο αφέντης!

Αυτόν χρειαζόμαστε, παιδιά! Και σήμερα στην πατρίδα μας, γιατί έχουμε πρόβλημα; Το λένε οι σύγχρονοι Γεροντάδες κι οι πνευματικοί άνθρωποι. Γιατί αφήσαμε την πίστη. Την πίστη στο Χριστό. Την πίστη στον Χριστό! Την εμπιστοσύνη στον Χριστό! Άμα έχεις εμπιστοσύνη στον αφέντη τον Χριστό, δεν φοβάσαι τίποτα.

Το πολύ-πολύ να πεθάνεις. Είναι αυτό που συχνά έλεγε ο Γέροντας, τον λόγο του Κυρίου: «Ο πιστεύων εις εμέ, αν αποθάνη ζήσεται». «Αυτός που πιστεύει σε μένα, και να πεθάνει ακόμα, θα ζήσει».

«Δεν υπάρχει θάνατος. Ο θάνατος είναι το άνοιγμα μιας πόρτας. Να μπει από 'να

δωμάτιο στο άλλο», έλεγε πάλι ο Γέροντας.

Τι μεγάλα πράγματα! Λοιπόν.

Άρχισε μετά απ' αυτά το παιδάκι κι έκλαιγε, έκλαιγε, έκλαιγε! Και μπήκε, με τη βοήθεια του Γέροντα και τις προσευχές, τις αμέτρητες προσευχές του, μπήκε στην πίστη. Και γλύτωσε από την μελαγχολία. Γλύτωσε απ' όλα αυτά τα βασανάκια και τη νόσο του αιώνα μας, που 'ναι αξόδευτη αγάπη. Αξόδευτη αγάπη είναι αυτό!

Απόσπασμα από το βιβλίο του †Αρχιμανδρίτη Ανανία Κουστένη, «Λόγοι για τον Άγιο Πορφύριο», των εκδόσεων Ακτή, Λευκωσία 2015.